

200702916/1.

Datum uitspraak: 8 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/5893 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 30 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 februari 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 17 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Graat
ambtenaar van Staat

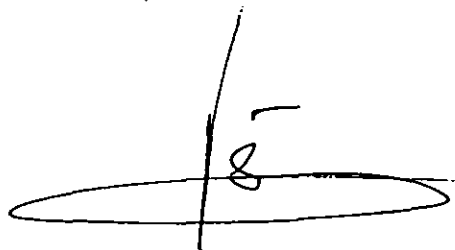
Uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2007

307

Verzonden:

- 8 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 5893

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 30 maart 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Algerijnse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J.P. van Vulpen, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,

~~verweerder.~~

gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft op 13 september 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel "medische behandeling". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 11 februari 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 4 maart 2005 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 17 januari 2006 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 1 februari 2006 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 23 februari 2007. Eiser is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (het mvv-vereiste).

-
- 2.3 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule).
- 2.4 In B8/3.3 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) is bepaald dat op grond van de hardheidsclausule vrijstelling kan worden verleend van het mvv-vereiste indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met de medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Op grond van het beleid, zoals geformuleerd in B8/4 Vc, worden omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen, niet betrokken bij medische aanvragen. Hieronder vallen onder meer de omstandigheden dat de behandelmogelijkheden in het land van herkomst door financiële omstandigheden worden beïnvloed.
- 2.5 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet beschikt over een geldige mvv. Gelet op het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 30 december 2005 heeft verweerder geen aanleiding gezien het mvv-vereiste in dit geval op grond van de hardheidsclausule buiten toepassing te laten.

-
- 2.6 De rechtbank begrijpt de gronden van beroep aldus dat eiser zich op het standpunt stelt dat hij op grond van de hardheidsclausule dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. Eiser stelt dat hij zijn suikerziekte in Nederland, door toedoen van de Nederlandse autoriteiten, heeft opgedaan. Voorts stelt eiser dat de voor hem benodigde medicatie in Algerije voor hem niet beschikbaar is, omdat hij die medicatie niet kan betalen. Eiser heeft ter zitting gesteld dat het beleid van verweerder waarbij niet relevant is of de in het land van herkomst aanwezige medicatie ook daadwerkelijk voor de vreemdeling beschikbaar is in strijd is met de mensenrechten als bedoeld in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Niet in geschil is dat eiser niet in het bezit is van een geldige mvv, die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
- 2.8 Verweerder heeft zich bij de beoordeling in het bestreden besluit gebaseerd op een BMA-advies van 30 december 2005 waarin onder meer wordt vermeld dat eiser bekend is met diabetes mellitus. De behandeling is blijvend van aard. De klachten kunnen behandeld worden in het land van herkomst. In Algerije vindt behandeling voor alle medische specialisaties inclusief endocrinologie en oogheelkunde plaats in Centre Hospitalier Universitaire Mustapha Bacha. Het verkrijgen van medicatie voor suikerziekte is geen probleem. Wanneer betrokkene niet de benodigde insuline krijgt, kan eventueel een diabetisch coma ontstaan, waardoor een medische noodsituatie kan optreden op korte termijn. Betrokkene kan reizen. Wel zijn er aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is namelijk de mogelijkheid om insuline te blijven gebruiken voor, tijdens en na de reis.
- 2.9 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op grond van het voormelde BMA-advies, welk advies dient te worden aangemerkt als een deskundigenbericht, zich in

redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanleiding bestaat eiser op grond van de hardheidsclausule en in verband met een dreigende medische noodsituatie vrij te stellen van het mvv-vereiste. Uit het BMA-advies blijkt immers dat het verkrijgen van medicatie voor suikerziekte in Algerije geen probleem is. Dat eiser die medicatie, naar gesteld, niet zal kunnen betalen is een omstandigheid die de feitelijke toegankelijkheid betreft en zo een omstandigheid kan, gelet op het in B8/4 Vc bepaalde beleid, aan het voormelde oordeel niet afdoen. Het standpunt van eiser dat dit beleid in strijd is met de mensenrechten als bedoeld in het EVRM kan niet leiden tot een ander oordeel, reeds omdat eiser niet heeft aangegeven op welke bepaling, dan wel bepalingen, van het EVRM hij doelt en niet heeft geconcretiseerd waarom het in B8/4 Vc bepaalde beleid met dat verdrag in strijd is. Daarbij merkt de rechtbank nog op dat dit beleid door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is bevestigd (onder andere in de uitspraak van 23 juni 2006, nummer 200600517/1).

Ook in eisers stelling dat hij zijn suikerziekte in Nederland heeft opgedaan door toedoen van de Nederlandse autoriteiten heeft verweerder geen grond hoeven zien voor het buiten toepassing laten van het mvv-vereiste.

2.10 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepassing van het mvv-vereiste ten aanzien van eiser niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.11 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.12 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 30 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van M.J.E. de Jong, griffier.

Afschrift verzonden op: 03 APR. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Griffier M.J.E. de Jong
Afdeling bestuursrechtspraak
's-Gravenhage

I

*Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor de Rechtsbijstand te Amsterdam
d.d. heden.*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 APR 2007	
ZAAKNR.	200702916-1
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep/vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren [] van Algerijnse nationaliteit,
verblijvende te [] in deze zaak uitdrukkelijk domicilie kiezend te
Haarlem aan de Jansweg 48, 2011 KN, op het kantoor van de advocaat en
procureur mr. J.P. van Vulpen, die door verzoeker uitdrukkelijk gemachtigd
is en daartoe gesteld is dit beroepschrift te ondertekenen en in te dienen;

Dit beroep richt zich tegen de beschikking van de rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht, nevenzittingsplaats Haarlem, gedateerd 3 april 2007
nummer AWB 06/5893;

Het gaat hier om de kwestie of de hardheidsclausule moet worden toegepast
wat betreft het MVV-vereiste in het kader van de medische aanvraag;

De suikerziekte van appellant is in een vergevorderd stadium met gevolgen
voor de ogen en de nieren welke inmiddels verder zijn aangetast. Dat zal bij
bij niet aangepaste voeding, aangepaste huisvesting en medische begeleiding
met de juiste middelen, tijdig en in juiste mate, alleen de verdere teruggang
enigszins beperken;

Deze omstandigheden zijn voor appellant niet mogelijk in Algerije.
Ten onrechte wordt gezegd dat in principe de medische middelen in Algerije
beschikbaar zijn. Derhalve zou theoretisch behandeling in Algerije mogelijk
zijn, nu even los gezien van de huisvesting en voeding;

Echter men mag niet alleen vaststellen of men deze zaken volgens de
circulaire als het BMA moet hanteren of deze theoretisch beschikbaar zijn,
maar ook of deze in feitelijke mate ter beschikking komen van appellant;

Dat is niet het geval. Dit terwijl het BMA advies ook volgens de aangevochten
uitspraak aangeeft, dat als niet tijdig de insuline, maar ook andere zaken die
genoemd zijn wordt gegeven, betrokkene in coma kan raken, zodat een
medische noodsituatie zich tijdens de reis of tijdens het verblijf in Algerije zal
voordoen. Immers appellant heeft geen toegang tot, anders dan de
noodvoorzieningen in Nederland, de medische zaken in het vliegtuig en
tijdens zijn verblijf in Algerije;

Als gesteld men moet onder deze omstandigheden nagaan op welke wijze niet of theoretisch deze voorzieningen beschikbaar zijn. Dat is niet in geding wat betreft Algerije, maar wel dat deze onmiddellijk beschikbaar zijn voor appellant. Dat is dus niet het geval;

Immers het BMA heeft alleen gesteld dat de medicijnen voor suikerziekte in Algerije beschikbaar zijn. Echter dat deze niet voor appellant beschikbaar zijn, is daarentegen relevant omdat dit de dood betekent van appellant. Dan ook is sprake van onmenselijk ondraaglijk lijden. Dat is een algemeen beginsel waar niemand die uitgezet dreigt te worden aan mag worden blootgesteld. Dat is zelfs van algemene betekenis dat men als rechtbank tekortschiet als men stelt dat niet een bepaald sacraal artikel is genoemd;

Als gesteld, het zal de dood van appellant betekenen als hij voor MVV naar Algerije moet, omdat hij dan immers niet over de nodige medicatie kan beschikken. Nog los van dat hij dan over meer medicatie moet beschikken bij gebrek aan voedsel en huisvesting en veranderde omstandigheden. Appellant wordt aan onmogelijke en onmenselijke behandeling bij het afwijzen van het hardheidsbeginsel blootgesteld. Dat in dit kader onder een bepaalde uitspraak dit juist wordt geacht, zal bijgesteld moeten worden ook door de Raad van State en anders door het Europese recht en wel het Europees Gerechtshof voor de rechten van de mens. Daarom wordt ook deze weg bewandeld.

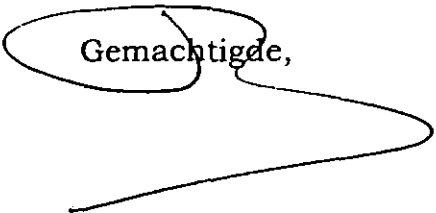
De uitspraak van de rechtbank is op een wijze gemotiveerd die niet in overeenstemming is met het Europese recht. Immers deze geeft aan dat appellant gewoon dood kan gaan, omdat theoretisch de middelen in Algerije beschikbaar zijn voor appellant maar feitelijk niet en dat dit niet meeweegt in het kader van de hardheidsclausule.

Met conclusie dat de beschikking van de rechtbank 's-Gravenhage als in geding wordt vernietigd op grond van onvoldoende onvoldragen en niet toereikende motivering.

Eveneens in strijd is met het daardoor miskennen van de betekenis van de hardheidsclausule.

Kosten rechtens.

Gemachtigde,

Betreft : M. Bioud

AANTEKENEN

MR. J.P. VAN VULPEN
JANSWEG 48
2011 KN HAARLEM

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
25 april 2007	200702916/1/V2	
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
Algerijnse nationaliteit	S. Wazirali-Shaik Roestali	070-4264141

De Afdeling heeft op 25 april 2007 uw hoger beroepschrift ontvangen. Uw persoonsgegevens zijn opgenomen in de geautomatiseerde systemen bij de Raad van State. Deze verwerking van uw persoonsgegevens is nodig voor een goed verloop van de procedure. U wordt verzocht om een adreswijziging of andere van belang zijnde veranderingen zo snel mogelijk schriftelijk door te geven aan de behandelend ambtenaar.

Aan deze zaak zijn een zaaknaam en een zaaknummer toegekend. Deze vindt u hierboven onder de kopjes "Onderwerp" en "Ons nummer". In alle volgende brieven over deze zaak worden deze naam en dit nummer vermeld. U wordt verzocht om in uw brieven aan de Afdeling steeds het toegewezen zaaknummer te vermelden.

Bij de behandeling van het door u ingestelde hoger beroep neemt de Afdeling richtlijnen in acht die zijn neergelegd in de Procesregeling vreemdelingenzaken 2006 (www.raadvanstate.nl). Met de richtlijnen uit deze Procesregeling wordt onder meer beoogd de aanhangig gemaakte procedures zo kort mogelijk te houden. Om dit te bereiken worden vaste termijnen voor de verschillende onderdelen van de beroepsprocedure gehanteerd, waaraan de Afdeling strikt de hand zal houden.

Griffierecht

Voor de behandeling van uw hoger beroep bent u griffierecht verschuldigd. Het griffierecht bedraagt € 214,00. U kunt dit bedrag overmaken op rekening 19.23.23.091 t.g.v. de Raad van State te Den Haag. U kunt het echter ook contant betalen op het adres van de Raad van State (Kneuterdijk 22, Den Haag). Dit laatste is alleen mogelijk op werkdagen (maandag tot en met vrijdag) van 9.00 uur tot 17.00 uur. Bij het voldoen van het griffierecht dient u alle in de bijgevoegde factuur gevraagde gegevens te vermelden.

Het griffierecht moet uiterlijk op 9 mei 2007 zijn bijgeschreven op de rekening van de Raad van State of contant zijn betaald op het adres van de Raad van State. Maakt u het

1289838(XGM)